EN SANNSAGA

Om en kvinnas sorg, som slutade i större glädje, än hon någonsin trott möjligt.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"TILL KVINNOR SOM FRUKTA MODERSKAP."

Ivrigt läste jag denna rubrik samt texten nedanför, i vilken beskrevs en behandling för att stärka blivande mödrar samt hjälpa dem att utan fara gå igenom perioden av havandeskap och instängning, att förminska smärtan samt förminska arbetstimmarna. Dessutom erbjöd den fritt till intresserade personer en bok, beskrivande behandlingen mera fullständigt.

"Åh, du milde," suckade jag, "ett annat trick att röva fattigt folk på deras pängar," samt vände om bladet. Men hur det var — liksom en drunknande man griper i ett halmstrå, så syntes denna annons innehålla det enda hopp, som jag kunde finna. Jag tog åter upp tidningen och läste det på nytt. Någonting inom mig — kanhända min nyfikenhet — syntes säga: "Besvara det." Men vad jag då trodde vara min bättre omdömesförmåga, sade: "Varför fästa uppmärksamhet vid dylik humbug? Har du ej redan utgett en liten förmögenhet på läkare och deras mediciner? Du är ej ett dugg bättre än du var förut. Varför ge ut mer pängar?" Då min man kom tillbaka för middag, visade jag honom notisen och bad om hans mening därom. "Det kan ej göra någon skada att besvara det," sade han, "så varför inte göra så. Få boken, som de erbjuda, läs den och låt oss se, vad den innehåller."

Mitt brev avskickades samma afton. På väntad tid kom broschyren. Sedan jag läst den omsorgsfullt, var jag lika obesluten som förut. Jag kände, att vi ej hade råd att slösa mer pängar och likväl insåg jag, att jag snart måste göra något, om jag någonsin kunde hoppas på hälsan. Vi debatterade saken, John och jag, flera gånger under många dagar och slutligen beslöt vi att sända efter en behandling och försöka den.

Jag kommer ej att belasta er med ointressanta detaljer om min ängslan och mina bekymmer under de få veckor, som följde. Låt mig endast säga, att medicinen kom och jag började taga den med ungefär lika mycken tilltro på dess förtjänster som om det varit gift. Men John sade, att jag ej skulle känna så. Jag tvivlar på, att han hade någon mera tro på den än jag, men han önskade uppmuntra mig. Så jag höll ut och tog varje dos regelbundet. Efter en vecka eller två tyckte jag, att jag kände mig bättre. Men det var ofta perioder av några få veckor, under vilka jag kände mig bättre, så jag vägrade att ge behandlingen kredit därför. Detta på grund av den erfarenhet jag havt förut med läkare och mediciner och de pängar, jag slösat gjorde mig skeptisk samt förutfattad i min mening.

Jag hade brukat Dr. Dye's behandling omkring tre veckor, då en vänninna kom från staden och vilken jag ej sett på flera månader. Hon kom för att tillbringa dagen hos mig. Från det ögonblick hon fick se mig, talade hon om, huru mycket bättre jag såg ut mot vad jag gjorde sista gången hon såg mig. Först trodde jag hon sade detta endast för att uppmuntra mig, ty jag hade ej lagt märke till någon förbättring i mitt utseende, ej heller min man eller mina gossar. Men hon påstod, att hon verkligen menade allvar och då jag visste henne vara sanningsenlig samt en uppriktig och trogen vän, tillät jag mig själv att tro henne. "Naturligtvis ha John och gossarna ej sett det," sade hon, "ty de ha varit med dig hela tiden och ej märkt den gradvisa förändringen." Det lät antagligt och vid första tillfälle sökte jag min spegel, studerande min bild där samt lät mig övertygas att mina ögon voro klarare samt att linjerna av sorg och bekymmer ej voro så djupa, som jag ofta sett dem. Övertygad av detta syntes jag få nytt hopp och från denna tid var min förbättring märkbar för var och en. Jag var utom mig av glädje, men van vid missräkningar, befann jag mig i ständig fruktan för att lindringen endast var temporär.

Varje dag brakte emellertid en glädjerik missräkning, ty lindringen ej allenast varade utan ökades. Jag blev snart bättre. Då den första behandlingen var slut, sände vi efter en annan och jag fortsatte taga den. Inom några få månader voro resultaten nästan otroliga. Jag kände mig starkare och friskare, min nervositet nästan försvann, jag ökade i vikt, min färg var bättre — faktiskt kunde jag utan tvivel inse att jag på alla sätt var bättre.

Large Medical Book "Easy Childbirth and Healthy Mothers and Healthy Children"	$1.15
Mitchella Compound Tablets	1.25
Stomach and Liver Tablets	1.15
Tonic Nervine Tabules	1.15
Kidnoid Pills	.50
Dye's Laxative Pellets	.50
Dye's Iron Tablets	.50
Dye's Antiseptic Powders	.50
Dye's Pile Salve	.50

(Forts. i nästa nr.)

Adressera alla orders till

DR. J. H. DYE MEDICAL INSTITUTE

Local Depot

HOME REMEDIES SALES

Dept. S., 850 Main St. Winnipeg, Man.

MÄN

Är ni svag, nervös, har dåligt blod?

Om ni är sjuk, svag, utarbetad, nervös eller har en eller annan hemlig sjukdom, bör ni resa till Minneapolis samt konsultera de berömda specialisterna, doktorerna **Sweet** och **Norton**.

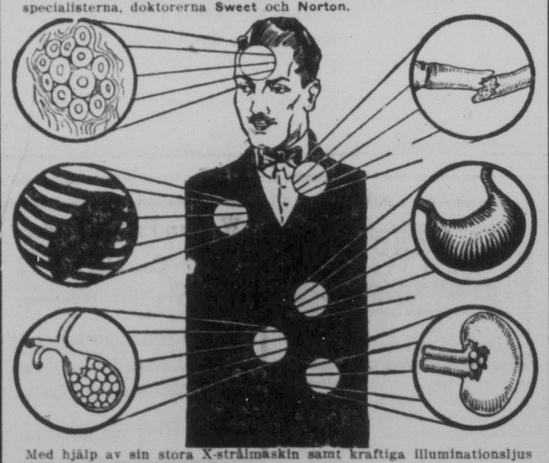

Med hjälp av sin stora X-strålmaskin samt kraftiga illuminationsljus och det nya blodet och urinproven äro doktorerna Sweet och Norton i stånd att finna orsaken till sjukdomen, sedan de vanliga metoderna felat. Detta är orsaken att deras patienter bli kurerade och det skall betala sig för er att resa 1,000 mil för att bli undersökt av dem. Riskera icke er hälsa eller kasta ej bort edra pängar på hembehandlingar och patentmediciner. Ingen undersökning göres genom posten eller symptomblanketter.

Olycklige män —
Detta är vad ni känner:

Ni har ofta smärta över ryggen; blå ringar under ögonen; sömn styrker er ej, utan de står upp med en trött, livlös känsla. Ni har elaka drömmar. Händerna och fötterna äro kalla och fuktiga. Ni känner er nedtryckt och modlös och ofta vill ni hellre vara allena än att vara ute samman med någon. Ert hjärta är oregelmässigt och blir ofta upprört. Olycklige män, fortsätt ej att lida dylikt, när ni kan bli kurerad med den rätta behandlingen.

MÄN

som bo på landet, på farm eller i småstäder, där det ej finnes några specialister, böra ta några dagars ferie och resa till Minneapolis samt besöka doktorerna Sweet och Norton, där ni kan vara säker om att få den bästa undersökning och behandling. Vi göra det till en specialitet att behandla nervositet, svaghet, magen levern, njurarna, blåsan, Piles Rectal sjukdom och alla de hemliga sjukdomar, för vilka ni ej vill gå till familjeläkaren.

Doktorerna Sweet & Norton

SPECIALISTER

Kontorstid: 9 f. m. — 7 e. m. Söndagar: 9—12

106 Washington Ave. So. Minneapolis, Minn.

Svenska talas.

PRENUMERERA PÅ S. C. T:

Fänrik Ståls sägner.

Föredrag hållet vid Svenska Nationalbibliotekets årsfest av pastor J. E. Lindberg.

Det viktigaste såväl som det bäst kända och mest populära av allt vad Runeberg skrivit är diktcykeln Fänrik Ståls sägner. Som titeln anger läggas dikterna i munnen på en gammal fänrik, från vilken skalden i första samlingens inledningsdikt säger sig fått impulsen till de finska krigsminnenas förevigande i poetisk form. Denne "Fänrik Stål" var en underofficer Pelander, som under Runebergs informatorstid på Enehjelms gård därstädes hade sin existens, till hälften som nådehjon. Skaldens ord i den ovan antydda dikten "Fänrik Stål":

De sägner här i sång jag satt,
från gubbens läpp de stamma

måste emellertid tagas cum grano salis, då ett icke ringa mått av poetae libertas otvivelaktigt är med i spelet. En av Runebergs levnadstecknare säger med avseende härpå: "Vad skalden i inledningsdikten "Fänrik Stål" förmäler om den stora diktcykelns uppkomst vill han att man skall fatta representativt: av vad han under sin kondition såg och hörde väckte överhuvud hans varma kärlek till fosterlandet jämte en djup aktning och beundran för dem som blött och lidit för detsamma och ur denna fosterlandskänsla — framgingo de odödliga gestalterna i Fänrik Ståls sägner." Så långt citatet. Det säger icke allt om diktcykelns upprinnelse. Runeberg hade rört sig i historisk och av historiska sägner mättad luft sedan barndomen, då han i sin hemstad såg von Döbeln och hans trupp och då Kulnev gästade hans föräldrahem. I sin ungdoms dagar umgicks han hos Enehjelm och annorstädes med männen från "våra sorgers, våra segrars, och vår äras gyllne dar," — ovannämnde Pelander var blott en ibland de många. Fänrik Ståls sägner kommo ej heller som någon spontan explosion av intrycken från denna miljö — att de under årens lopp levat och mognat i honom finner man spår av i episoder i Älgskyttarna, i graven i Perrho, i Julkvällen, (speciellt i Pistols parti) och i romanfragment i Morgonbladet. Först tjugo år efter det han framträtt som en diktare av rang genom Älgskyttarna hade motiven nått sin mognad.

Genom studier av Montgomerys historia över finsk-ryska kriget 1808—10 och genom utnyttjande av den rika herrgårdstraditionen utformades slutligen idéerna, och första samlingen av Fänrik Ståls sägner lämnade pressen 1848 i Borgå.

Runeberg, som vid denna tid inom den litterära världen stod på höjden av ryktbarhet såsom författare och skald, blev genom Fänrik Ståls sägner i ett slag en uppburen folkdiktare. Den för oss alla välbekanta sången Vårt Land, och den första dikten i samlingen, upphöjdes omedelbart till Finlands folksång, och den lilla boken med de 17 sångerna fann vägen till tusentals händer och hjärtan i Sverge och Finland.

Redan vid utgivandet av den första samlingen sånger hade Runeberg uttalat som sin avsikt att snart låta den följas av en ny samling i samma anda. De finska fosterlandsentusiasterna, som genom vad de redan smakat av Runebergs krigsminnesdiktning, fått blod på tand, motsågo denna andra samling med spänd förväntan. Emellertid dröjde det tolv år, innan löftet gick i uppfyllelse. Andra samlingen utkom nämligen icke förrän år 1860 i Hälsingfors. Men när den kom, fick man fullgod ersättning för den långa väntetiden. Den entusiasm som under de tolv åren väl hunnit svalna, väcktes åter till liv av takten och tonerna i sådana dikter som Björneborgarnas marsch och Soldatgossen, vilka inleda samlingen. I detta sammanhang torde man kanske påpeka, att Topelius, som också han satt ord till Björneborgarnas regementsmarsch rätt mycket grämde sig över, att se sitt alster slaget ur brädet av skaldebroderns kraftigare skapelse. Om vi nu skulle fråga efter orsaken till det långa tidsmellanrummet mellan de tvänne delarna av Fänrik Ståls sägner, må vi för det första draga oss till minnes, att Runeberg under denna period var sysselsatt med utarbetandet av sitt svensk-finska psalmboksförslag. För det andra klagade han över, att han hade svårt att finna nog motiv för att uppbrinja antalet sånger i den nya samlingen till nivå med första samlingens sångantal. Dock hade massor av nytt material influtit under årens lopp i form av berättelser och sägner, som tillsändes honom från olika håll. Men Runeberg var likarädd för att upprepa sig själv som han var mån om sin självständighet gentemot andra, och många av de insända motiv för att uppbringa antalet sånger videns såregna uppfattning, som allena kan skänka dikten saft och liv. För det tredje "var det måhända, säger en litteraturhistoriker i detta sammanhang, en förändring i hela hans skaplynne, som gjorde romans och balladdiktande mindre tilltalande för honom." Under det att de båda diktsamlingarna för oss dilettanter på området te sig som ett ganska homogent helt, påstå fackmännen, att en i ögonen fallande skillnad är rådande mellan sägnerna i förra och senare häftet. Denna skillnad skulle i så fall bestå i ett mera dramatiserande behandlingssätt av materialet i senare delen, alldenstund ovannämnda "förändring i författarens skaplynne" tydligen syftar på den lutning åt det dramatiska som Runeberg under sina senare diktarår lade i dagen.

En redogörelse för innehållet i en historisk diktcykel måste, för att bli något så när fullständigt, innefatta en komprehensiv redogörelse för de historiska tilldragelser, som ligga till grund eller tjäna som ram för detsamma. Vi skola därför i det följande reorientera oss i det finsk-ryska krigets historia med infiskande av korta anmärkningar med avseende på personer och tilldragelser i dikten, allteftersom de uppträda på krigsscenen.

År 1807 ingick Alexander I av Ryssland, vilken förut deltagit i sammanslutningen mot Napoleon, ett förbund med denne och fordrade att Sverge skulle inträda i detta förbund. Sverges vägran hade till följd, att ryska trupper inföllo i Finland, den 21 febr. 1808. Sverges regent vid denna tidpunkt var den hjärnberövade och ryggradslöse Gustav IV. I diktcykelns första häfte behandlas denna (i dikten Konungen), där författaren med bitande satir giver form åt en anekdot framställande denne olycklige konungs dumhet och högmod och vars innehåll vi alla torde dra oss till minnes genom versen:

"Nu Lagerbring, besörjer
ni strax till hären bud,
att vi i nåder klätt oss
i Karl den tolvtes skrud.
Fältmarskalk Toll, grev Piper,
er båda kallar jag
till vittnen av min handling
på denna stora dag."

Konung Gustav sände i början inga trupper att bekämpa invasionen. Men stäthållaren för Finland Klercker, kallade finnarna till vapen och lyckades samla en armé av omkring 20,000 man stationerade i divisioner i olika delar av landet. I Fänrikens marknadsminne finna vi ett skönt uttryck för de finska gossarnas stridsentusiasm och tillgivenhet för sina ledare under dessa orostider.

Då fanns eld i mannasinne, då var allt
på annat vis,
då brann också detta hjärta, som rätt-
nu är kallt som is.

Tavasthus, jag kan ej glömma, hur i
månens sken du låg,
när från Hattelmalas höjder jag dig
första gången såg!
Sen var stunden, bister kvällen, jag
var trött av dagens färd,
men jag sökte nu ej vila, tänkte ej på
tak och härd;

nej, till dina fält och isar stod min
längtan denna gång,
där fanns mer än härd och flamma,
mer än vila natten lång,
där fanns Finlands här församlad, ung
och modig, stark och fri,
och på oss såg fosterlandet, och på
fosterlandet vi.

Ära över gamle Klecker, evig ära
kräver han!
Mångbeprövad, sjuttiårig, var han än
soldat och man.
Ja, jag minns hans vita huvud, där
bland rotarna han red
och med ögon som en faders såg på
sina gossar ned.

Med sextusen söner kring sig, lika
stark som fienden,
ville han med fröjd och ära, göra front
i livet än.
Tvekan fanns ej, fruktan fanns ej,
allas längtan var att slåss,
och vi litte på varandra, vi på honom,
han på oss.

Här vid Tavastehus var en division av 7,000 finnar samlade, segervissa och stridslystna, då omkring 10,000 ryssar ryckte an. Just som finnarna voro färdig att för första gången se sin fiende i vitögat

så kom Klingspor, fältmarskalken,
stolt som majestätet självt,
med två hackor och ett öga och av
hjärta knappt en hälvt,
då kom Klingspor, tog befälet med sin
höga titels rätt
och gav order, han, som Klercker, och
hans order var reträtt.

Reträtten gick i nordvästlig riktning med Vasa som närmaste mål medan ryssarna låg sin fiende i hälarna och hela södra Finland var lämnat åt sitt öde. Runebergs hårda ord i dikten Fältmarskalken ger otvivelaktigt ett sant och ingalunda överdrivet uttryck åt de känslor, som besjälade de stolta finnarna under dessa nesans tider.

Aflecht, han som främst i striden
slöt vid Revolax sin bana,
talte muntert: "Skål för Klingspor!
Bröder, han har ändrat vana.
lustigt skall det bli att skåda,
hur han lyfter nu sin panna.
sen han travat genom landet,
har han äntligt vågat stanna."

En av Cronstedts adjutanter,
löjtnant Reiher, föll i talet:
"Den som sagt att Klingspor stannat,
han har talt förbannat galet,
Adlercreutz det var och Herzen,
som slog knut uppå vår nesa.
fältmarskalken var som vanligt
ren för fan i våld på resa."

Gamle Lode, barske herren,
hade suttit tyst vid talen.
nu blev gubben röd i synen
och stod högrest upp i salen,
drack sitt fyllda glas i botten,
stötte det med kraft i bordet,
fick sin hatt inunder armen
och tog harmfull så till orden:

"Jag går bort från detta gille,
andra må här ha sin gamman.
Klingspor får man höra klandras,
var man helst må råka samman.
Fältmarskalken, fältmarskalken,
annat finns ej i språkladan;
det är skam, att tappra männer
täckas tala om en sådan."

(Forts.)

Från ishavsregionerna, där de tillbringat fyra år, hava kapten Joseph Bernhard och A. Anderson återvänt och befinna sig nu i Nome, Alaska. Under tjugufem månaders tid voro de instängda i isen vid Taylor Island i Victoriasundet, nära King Williams land. Kapten Bernhard förde med sig en infödd från Steffansons land, en av de beryktade blonda eskimåerna. Han hade funnit torvhus, synbarligen mycket gamla samt stycken av gammalt elfenben och andra kuriositeter i ruinerna.

Den federala rösträtten.

För S. C. T. av legislaturledamoten Albert Hermanson.

Nu sedan Dominions kabinettsledamöter och andra federala politiska partiledare avslutat sina rundturer i västern, synes det vara den allmänna meningen att ett nytt allmänt dominion-val icke är så avlägset som en del tidningar äro så angelägna om att få oss att tro. Jag är icke någon profet eller siare utan måste jag som alla andra dödliga lita på personliga observationer och iakttagelser i detta hänseende. Men jag tror, att de som nu börja göra sina förberedelser och nu söka sätta sig in i de politiska förhållandena, skola bliva de, som äro mest hemmastadda då kampanjen startar.

Nästa val kommer helt säkert att bliva en den hårdaste strid, som vi någonsin erfarit i Canada. Det kommer att bliva en strid mellan österns industri och västerns agrikulturella intressen, som kommer att sätta 1911 års reciprocitetsstrid i skuggan. De konservativa elementen i östern ha under en längre tid bedrivit en söndringskampanj inom det progressiva lägret. Det föreligger ej så liten fara för att dessa försök skola krönas med framgång, om vi ej i tid taga oss i akt samt slunga ormen från vår barm. Det förefinnes ingen rimlig orsak, varför de progressiva (liberaler, farmare och arbetare) grupperna icke skulle kunna enas och samarbeta för att vinna sitt gemensamma mål mot reaktionen.

Jag ämnar icke här förorda någon viss grupp inom det progressiva lägret (mina åsikter äro desamma som för en tio eller tolv år sedan, då jag var anställd som grovarbetare i skogskamper och järnvägslag). Utan jag vill endast göra en appell för samarbete och samförstånd inom alla dessa grupper. Ty endast därigenom kunna vi ha något hopp om seger. Våra progressiva ledare (Hon W. L. M. King och Hon. T. A. Crerar) hava också genom sina föredrag antytt, att de anse samarbete som den enda lösningen.

Detta var egentligen icke det ämne om vilket jag ämnade orda, då jag började min skrivelse. Utan mitt först tänkta ämne gällde en fråga, i vilken alla våra landsmän och alla naturaliserade medborgare i allmänhet — med undantag av de, som äro födda på den amerikanska kontinenten — äro intresserade, nämligen — den nya vallagen. Enligt denna lag måste, som redan av S. C. T. påpekats, alla kvinnor, som äro födda utom Storbritannien och den amerikanska kontinenten men äro gifta med engelska undersåtar, först personligen skaffa ett 'certificate of qualification" från en "district judge", innan de erhålla rösträtt. Samma är förhållandet med varje ung man, som blivit canadisk medborgare genom sin faders naturalisering. Han måste också anskaffa ett sådant "certificate of qualification," innan han får rätthighet att rösta sak samma hur länge han vistats här i Canada. Detta gäller alla de (män och kvinnor lika), som voro under 21 år, när deras fader erhöll medborgarskap samt därigenom enligt "The Naturalization Act of Canada" blev brittisk undersåte. Även om detta försiggick för 15 eller 20 år sedan eller längre tillbaka, ha de ingen rösträtt, om de ej förskaffa sig ovannämnda certifikat. Det är därför av oerhört stor vikt, att våra landsmän icke försumma detta, om de ej vid nästa val vilja finna sig i den stora klass, som kallas "disfranchised."

Ovannämnda vallag är endast ett utav de många medel, med vilket union-regeringen försett sig för att vinna nästa val och det åligger oss att se till att ett så litet antal som möjligt finna, att de ej hava rösträtt, då de komma till valurnan vid nästa val. Det är dock väl, att denna lag gäller endast vid de federala valen, ty varje provins har sin egen lag i fråga om provinsval.

Om vi därför alla göra vårt bästa att se till att alla "utlänningar" som under normala förhållanden skulle ha rösträtt, beredas tillfälle att få sin rösträtt återställd, skola vi icke endast hjälpa vår egen sak utan också förhjälpa till återinförandet av de demokratiska principerna i vårt politiska liv.

Oljeborrning kommer under vintern av Imperial Oil Co. att företagas i Alberta och Saskatchewan.

Den kommission, som tillsatts för att revidera Hollands konstitution, föreslår sådana ändringar i denna, att om den nu elvaåriga prinsessan Juliana, drottning Vilhelminas och prinsen-gemålens enda barn, i ett äktenskap med en av holländska riksdagen godkänd make ej får manlig tronarvinge, skall tronföljden endera övergå till någon manlig ättling av Hollands siste kung eller ock regeringsformen så ändra, att republikansk styrelse införes i stället för monarki.

Tro det den som vill. Marie Antoinettes vålnad, som ej varit "synlig" sedan 1911, är nu ute och går igen i parken till slottet i Versailles och skrämmer befolkningen där i trakten, omtalar ett presstelegram från Paris. Hon förmodas intressera sig för presidentkrisen. Flere turister sägas ha havt turen att få se henne, men då de velat komma närare — som nyfikna turister ha för vana — blevo de bortknuffade av osynliga händer.

15,000,000 om dagen och litet därtill kostar det nu att styra Förenta staterna, och då priserna på livsförnödenheter begynna falla, börja också de demokratiska storgubbarna vid styret i Washington fundera på om de möjligen kuna göra regeringsväsendet något billigare, men utsikterna äro små. På regeringens avlöningslista endast i Washington finnas ännu mer än 100,000 namn, och det är naturligtvis icke rådligt att mitt under pågående valkampanj skriva ut avskedsbrev.

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt

Kontorstimmar: 9—12 Söndagar 2—6 7—9 9—12 2—6

DR. B. GERZABEK.

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

Dr. B. Gerzabeks Privata Hospital.

För vård och vetenskaplig behandling av lungröta, hjärt-, mag-, inälvs- och njuråkommor; urin-, hud- och nervsjukdomar; kvinnors, barns, och ålderdomskrämpor etc.

X-RAY (Röntgenstrålar) rum, utrustat med alla de senaste apparaterna både för "screening", stereoskopiskt arbete och tagandet av fotografier från invärtes organ.

OPERATIONSRUM med de mest tidsenliga apparater för små och stora operationer.

PATIENTERS SJUKRUM, alla av gillad modärn hospitalskonstruktion, rymliga, väl ventilerade och med en uppmuntrande anblick.

LABORATORIUM OCH APOTEK försett med alla inländska och importerade nya materialer av bästa och renaste slag, från vilka medikamenter sammansättas av doktorn själv.

DR. B. GERZABEK

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.

Telefon: J. 474.

ELEKTRISK KOKNING

är blott

hälften så kostbar

som gas- eller kol-kokning

Köp därför en elektrisk spis hos

City Light & Power

55-59 Princess Street

Svenskar önskas.

Önskas svenska män och kvinnor att lära barberaryrket. Endast åtta veckor fordras att lära det i HEMPHILL BARBER COLLEGES. Underbar efterfrågan på barberare över hela Canada och Förenta Staterna. Stora avlöningar från $25 till $50 per vecka. Vi kunna garantera anställning för varje graduent. Många städer önska barberare att starta affär på egen hand. Besök eller tillskriv oss för stor fri katalog. Den meddelar er hur lätt ni kan lära barberareyrket samt börja affär på lätta månatliga avbetalningar. HEMPHILL BARBER COLLEGE, 220 Pacific Ave., Winnipeg, Man. Brancher i Regina, Saskatoon, Edmonton och Calgary. Detta är ett gott tillfälle för svenska män och kvinnor.

WESTERN COAL COMPANY LTD.

Rättrådiga och pålitliga.

AMERICAN ANTHRACITE — Alla storlekar	$23.00	per ton
AMERICAN BITUMINOUS — Domestic och ångkol	$16.95	" "
DRUMHELLER LUMP — Domestic kol	$15.00	" "
CROWS NEST PASS — Ångkol	$14.25	" "
LETHBRIDGE och andra höggradiga västernkol	$15.00	" "

AIKINS & JARVIS HALL
KOLGARD
St. J. 349
R. A. C. MANNING, Pres. & Gen. Mgr.

258 OSBORNE ST.
KOLGARD
F. R. 255
KONTOR — 208 Notre Dame (Curry Bldg.) A. 1167

YPPERLIGA PLATSER

finnes på de norska och danska linjerna å andra och tredje klass.

Detta är sista möjligheten att resa hem till julen. Passa nu på tillfället, då ännu några platser finnas tillgängliga.

Telegrafera eller skriv till

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY,
325 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

WADENA LAND
TILL SALU.

Det bästa "mixed"-farming-distrikt i västra Canada.
Vårt mejeri är ledande i provinsen.
Exporteringsbonkap sändas i vagnslaster.
Missväxt är en okänd sak.
Stort skandinaviskt settlement av professionella farmare.

Här är rum för dig

LEONARD WREEDE, Box 51, Wadena, Sask., Canada

C. H. NILSON

Dam- och herrskräddare.
Största skandinaviska skrädderiaffär.
208 Logan Ave.
Andra dörren från Main St.
Winnipeg, - - Man.
Telefon A. 7021

Köp edra möbler och husgeråd

på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.

J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667